

RESUMÉ

Cílem této práce je vymezení úlohy třetích stran na poli mezinárodní obchodní arbitráže stejně jako vymezení pojmu samotného. Úloha třetích stran je dle autora spatřována v souvislosti se změnou tradičního smluvního pojetí mezinárodní obchodní arbitráže v reakci na ekonomickou realitu. Práce vychází z analýzy zákonů, komentářů, odborné literatury, článků, rozhodčích nálezů a judikatury, kdy autor aplikuje poznatky plynoucí z aplikační praxe a přetváří současné smluvní pojetí mezinárodní obchodní arbitráže. Přínos této práce autor spatřuje především v zapracování poznatků z rozhodovací praxe do výchozích teoretických koncepcí mezinárodní obchodní arbitráže a zachycení posunu souhlasu s arbitráží. V důsledku toho teorie reflektuje stav rozhodovací praxe a potřeby mezinárodního obchodu. Z toho důvodu je možné její užití jako předlohy při rozhodování arbitrů a s ohledem na rozhodovací proces soudců národních soudů s ohledem na výkon a uznání rozhodčího nálezu.

Práce se stává ze čtyř kapitol, z nichž první kapitola se zabývá pojetím třetí strany v mezinárodní obchodní arbitráži v širším smyslu a dále pak v užším smyslu, kde je vymezena definice třetí strany dle autora.

Následné kapitoly jsou reakcí na poznatky získané v souvislosti s důkladným studiem problematiky třetích stran, kdy díky současné aplikační praxi autor vymezuje nové teoretické závěry. Kapitola druhá se zabývá vlivem mezinárodního obchodu na podobu mezinárodní obchodní arbitráže a projevy změny v průběhu let. Závěr kapitoly se věnuje úvaze o možnosti spojeného řízení o více stranách vycházející ze stejného skutkového stavu o vícero rozhodčích smlouvách a případném arbitrážním efektu rozhodčího nálezu s ohledem na zásadu *ne bis in idem*.

Kapitola třetí se zabývá teoretickým vymezením mezinárodní obchodní arbitráže, kdy autor užívá třípilířovou strukturu vystavěnou z vlivu státu, užití nadnárodních norem a autonomie vůle dotčených subjektů. Na dané třípilířové struktuře následně staví své teoretické vymezení smíšené výchozí teoretické koncepcí mezinárodní obchodní arbitráže.

Kapitola čtvrtá se zabývá posunem ve vnímání souhlasu s arbitráží, jenž lze spatřovat v teoriích sloužících k dovození implicitního souhlasu s arbitráží třetí stranou anebo v situaci třetí strany vázané rozhodčí smlouvou na základě povědomí díky aplikaci teorií vedoucím k prolomení právní osobnosti právnických osob.